

De vill inspirera andra till att bli kontaktfamilj

John, Caroline och sönerna Dylan och Jacob längtar till helgerna då familjen utökas med en extra familjemedlem. De är nämligen kontaktfamilj till en liten flicka som bor hos dem varannan helg.

John och Caroline träffades år 2002 och bodde under många år utomlands, bland annat i Australien och Spanien. När hemlängtan och närheten till familj och vänner blev allt större bestämde de sig för att flytta tillbaka till Sverige och har nu bott i Östergötland i fem år.

De har alltid känt att de vill hjälpa till i samhället på något sätt och när de såg att hemkommunen annonserade om att de behövde fler kontaktfamiljer kände de sig träffade av beskrivningen. De kände att de hade förutsättningarna för att ta emot ett barn på deltid och bestämde sig för att anmäla sitt intresse till kommunen.

Det skulle inte dröja länge innan de fick förfrågan från socialkontoret om ett uppdrag. Det var en flicka som var något äldre än John och Carolines två pojkar och oron kring hur hon skulle trivas och vad barnen skulle tycka om situationen fanns där. Men det skulle komma att visa sig att oron var helt obefogad. Barnen älskade varandra från första stund. Helgerna då de var tillsammans var något som hela familjen såg fram emot.

Vartefter att flickan blev äldre så minskade behovet av att bo hos familjen och uppdraget avslutades för en tid sedan. Men de ses fortfarande ibland då de har kommit att få en nära relation till varandra.

Familjen har nu ett nytt uppdrag med en lite yngre flicka som bor hos dem varannan helg och hennes behov ser lite annorlunda ut.

-Hon behöver mycket närhet och älskar att sitta i knät och mysa, vilket vi såklart tar oss tid till, säger John.

Våra barn har fått en väldigt nära relation till henne på kort tid och uttrycker hur mycket de tycker om henne, saknar henne när hon inte är där och längtar tills hon kommer igen.

Även om de två uppdragen har varit lite olika och de har fått anpassa aktiviteter efter vad barnen behöver så upplever familjen inte att de har behövt göra några större livsförändringar.

-När hon är hos oss gör vi egentligen samma saker som vi alltid gör. Vi försöker att leva så vanligt som möjligt. Vi ställer inte in saker eller så, snarare tvärtom. Hon följer med när vi är bortbjudna till vänner och familj som även dom tagit emot henne med öppna armar, säger Caroline.

På helgerna försöker familjen att planera in någon rolig aktivitet som kan variera beroende på säsong. Det kan vara allt från att pyssla, åka skridskor, bada, paddla kanot, vandra eller åka båt. Det blir ofta ännu mer fokus på att vara tillsammans de helger hon är där, vilket de tycker är väldigt positivt.

Hela familjen känner sig berikade av relationerna de fått till kontaktbarnen. John och Caroline säger också att de lärt sig mycket om sig själva under uppdragstiden och att det stärkt deras relation. De löser eventuella problem tillsammans och ser till att göra det så bra som möjligt för alla i familjen.

Trots att det såklart finns en del utmaningar i det hela så kan de inte säga något negativt om uppdraget, tvärtom:

-Det är ett viktigt uppdrag som kräver mycket ansvar och engagemang. Även om vi lever relativt likadant när hon inte är här så tar det en del extra tid och planering. Men det ger så mycket mer än vad det kostar. Man lär känna sig själv, sina gränser, tålamod och känslor. Det är häftigt att se hur otroligt snabbt man bygger känslomässiga band till ett barn, säger Caroline och John instämmer.

Ja, det är tydligt att familjen trivs med uppdraget och de har för avsikt att fortsätta som kontaktfamilj så länge de har möjlighet till det. De vill inspirera andra som går i tankarna om ett frivilligt uppdrag till att våga ta steget.

-Det är inte så stort och läskigt som man kan tro. Att finnas där och ge barnen tid, minnen och erfarenheter som berikar deras barndom känns fantastiskt. Det handlar om att försöka stärka deras relationer till andra människor och vi hoppas på att bli en trygghet i deras liv. Det är ett känslomässigt viktigt uppdrag. Man blir fäst vid extrabarnet på kort tid och det ser man inte minst på de starka banden barnen får till varandra, säger Caroline.